

fentligheden ydede Hjælp deles herved nogenlunde ligeligt mellem Stat og Kommune. Hvis vedkommende Person er vedblivende arbejdsdygtig, vil han glide over i Invalidernes Række og kan saa faa Invaliderende.

I Lovforslagets § 12 foreslaas visse Ændringer, som skaber en Forbindelse mellem Sygekasseloven og Loven om Invaliderende, saaledes at Forsorgen saavel for kronisk syge som for Arbejdsinvaliderne faar den saaledes ændrede Sygekasselov som Basis.

Jeg havde haabet, at dette Lovforslag i Forbindelse med Lovforslaget om Invaliderende vilde kunne gennemføres i fredeligt Samarbejde mellem alle Rigsdagens Partier; men efter at jeg nu har hørt det ærede Medlem fra Odder, Venstres Ordfører, maa jeg sige, at mit Haab er ikke slet saa lyst som før paa dette Punkt. Vel har der gennem Tiderne staaet lange og haarde Kampe om vor Sygekasselovgivning; men alle er vist enige om, at den Tilslutning, denne Sag har faaet i Befolkningen, den stærke Vækst, der har været i denne Sag, er et Vidnesbyrd om, at man gennem dette Lovgivningsarbejde har truffet det rette, har faaet løst Spørgsmaalet netop paa den Maade, der passede for vort Folk. Og naar man har naaet et saa smukt Resultat med Hensyn til Sygekassesagen, saa tror jeg, at Grunden er den, at man hver Gang, der skulde lovgives paa ny denne Sag vedrørende, har lyttet til de Ønsker og Krav, der kom fra Kassernes Ledere, fra dem, der gennem Arbejdet for Sagen indsamlede Erfaringerne. Saadant Hensyn har man ogsaa taget ved denne Lejlighed, idet man har lyttet til Sygekassenævnets Ønsker og Raad. Dette Lovforslag hviler derfor paa Erfaringernes solide Grundlag, og derfor har jeg ogsaa Troen paa dets lykkelige Gennemførelse.

Alt i alt forekommer det mig, at nærværende Lovforslag paa en god Maade imødekommer de berettigede Ønsker og Krav, der for Tiden føres frem angaaende Forsorgen for de kronisk syge og Invaliderne. Gerne havde jeg set, at der i Lovforslaget var givet Anvisning paa at yde Statstilskud til Oprettelse af Plejehjem og Rekonvalescenthjem, saaledes som det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) udtalte sig om; men det kan maaske komme.

I det store og hele kan jeg udtale mit Partis fulde Tilslutning til Lovforslaget og udtale vor Redebonhed til at

yde vor mest energiske Støtte til dets Gennemførelse.

Jeg udtaler det Haab, at alle gode Kræfter maa samles om at gennemføre ikke alene det her foreliggende Lovforslag, men ogsaa Lovforslagene om Invaliderende og Aldersrente. Kan dette lykkes, er der føjet nogle saare betydningsfulde Blade til vort Lands Sociallovgivnings Historie.

Johannes Lou: I 90ernes Begyndelse blev Omsorgen for vore gamle og syge det, der samlede alle dem, som den Gang endnu vilde forsøge et Arbejde for vort Folks Vel overfor den gamle Visnepolitik. Det vilde nu være mit Parti en Glæde, om det kunde blive Omsorgen for vore gamle og syge, der atter vilde føre os bort fra det nugældende Demagogprincip: Brød og Skuespil, over til en alvorlig og til Bunds gaaende Undersøgelse af Spørgsmaalet: Hjælp til vore syge og gamle, og, som Indenrigsministeren i sit Foredrag lovede os, endog efter Principper, hvorved Sparsommelighed, Arbejdslyst og Hjælpsomhed atter bringes i Højsædet.

Naar vi gaar til en saadan Forandring af vor Sygekasselovgivning, ligger det nær at spørge: Hvorledes er vort Lands Stilling til vore syge? Gennem vort udmærkede Universitet og vort prægtige Rigshospital ydes der en fra alle Sider god Uddannelse for vor Lægestand, og gennem Kommunernes stedse større og større Omsorg for vore syge har det ene Hospital efter det andet rejst sig rundt i Landet, saaledes at der nu findes ikke mindre end 25 000 Sengepladser, hvilket vil sige 84 Pladser for hvert 10 000 Indbyggere. Endelig har vort vellede, statsanerkendte Sygekassevæsen hidraget meget til at højne vort Folks Ansvar overfor den ved Sygdom fremkaldte Nød. Gennem Aldersdomsloven kan der ydes gratis Hjælp til alle vore gamle over 60 Aar. Gennem Epidemiloven ydes der gratis Hjælp ved en lang Række af vore almindeligste epidemiske Sygdomme. Gennem Fattiglovens § 62 ydes der gratis Hjælp ved veneriske Sygdomme. Endelig har den Paragraf, som det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) omtalte, § 61, været som en Ventil for hele Rigsdagens Syn paa vore syge, en Ventil, gennem hvilken de haardest ramte altid har kunnet blive hjulpet, saaledes at f. Eks. de blinde kan nyde fuldstændig Hjælp i Kraft af denne Paragraf, uden at det har Fattighjælps Virkning. Endelig maa vi huske paa, at